

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 czerwca 2017 r. znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2016 r., poz. 372 z późn. zm.), odmówił ubezpieczonemu M. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10 kwietnia 2017 r. do 27 kwietnia 2017 r. z uwagi na wyczerpanie przez niego okresu zasiłkowego (182 dni) z dniem 9 kwietnia 2017 r.

Od powyższej decyzji odwołał się ubezpieczony M. K.. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że jego zwolnienie chorobowe w okresie od 10 października 2016 r. do 31 października 2016 r. dotyczyło innej jednostki chorobowej niż zwolnienia wystawiane w okresie od 1 listopada 2016 r. do 27 kwietnia 2017 r. Pierwszy z okresów dotyczył leczenia po przebytej operacji i chemioterapii. Zwolnienie wystawiał wówczas odwołującemu się lekarz rodzinny. W drugim okresie ubezpieczony leczył się u psychiatry, który wystawiał mu zwolnienia w związku z innym schorzeniem. W ocenie ubezpieczonego z dniem 1 listopada 2016 r. rozpoczął on nowy okres zasiłkowy.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o jego oddalenie, wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ zauważył, że pomiędzy okresami niezdolności do pracy trwającymi do 31 października 2016 r. i od 1 listopada 2016 r. nie było przerwy. W tej za sytuacji, mimo że niezdolności były powodowane różnymi schorzeniami, podlegają zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. prowadzi działalność gospodarczą i z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym, w tym dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Bezsporne, a nadto: zaświadczenie płatnika składek w aktach zasiłkowych ZUS.

Począwszy od dnia 10 listopada 2016 r. pozostawał niezdolny do pracy w związku ze złym stanem zdrowia po operacji i chemioterapii. Zwolnienia lekarskiego na okres od 10 października 2016 r. do 31 października 2016 r. udzieliła M. K. lekarz rodzinna G. G.. W okresie od dnia 1 listopada 2016 r. M. K. pozostawała niezdolny do pracy i uzyskiwał zwolnienia lekarskie od lekarza specjalisty psychiatry E. J.. Zaświadczenia były wystawiane M. K. na kolejne okresy do dnia 27 kwietnia 2017 r. Łącznie M. K. był nieprzerwanie niezdolny do pracy w okresie od 10 listopada 2016 r. do 27 kwietnia 2016 r.

Bezsporne, a nadto: zaświadczenia lekarskie w aktach zasiłkowych ZUS;

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy był bezsporny. Sąd ustalił okoliczności na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, w tym w oparciu o niesporne oświadczenia stron i dokumenty zebrane przez organ rentowy w toku postępowania w sprawie o zasiłek chorobowy, w szczególności zaświadczenia lekarskie. Prawdziwości i rzetelności sporządzenia tych dokumentów strony nie kwestionowały, również Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im tych przymiotów. Stąd też, stały się one miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.

Przedmiotem sporu w sprawie niniejszej było prawo do zasiłku chorobowego M. K. za okres niezdolności do pracy od 10 kwietnia 2017 r. do 27 kwietnia 2017 r. Nie był przy tym okolicznością sporną fakt podlegania przez M. K. chorobowemu ubezpieczeniu społecznemu oraz istnienia u ubezpieczonego stanu niezdolności do pracy w tym okresie.

Odmawiając ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego począwszy od 10 kwietnia 2017 r. organ rentowy powoływał się na fakt, że z dniem 9 kwietnia 2017 r. M. K. wyczerpał pełny okres zasiłku chorobowego za czas nieprzerwanej niezdolności do pracy (182 dni), a następnie nie odzyskał zdolności do pracy od 10 kwietnia 2017 r. z uwagi na dolegliwości psychiczne. Z kolei ubezpieczony stał na stanowisku, że w okresie 10 do 31 października 2016

r. był niezdolny do pracy z powodu innego schorzenia niż w dalszym okresie. Jego zdaniem mógł uzyskać nowy zasiłek chorobowy w okresie począwszy do dnia 1 listopada 2016 r. obejmującym okres, którego dotyczy zaskarżona decyzja.

Zgodnie z art. 8 i 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2016 r., poz. 372 ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy – nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu wskazanego w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Oznacza to, że jeżeli pomiędzy dwoma kolejnymi okresami niezdolności do pracy spowodowanymi różnymi chorobami nie następuje choćby jeden dzień przerwy powstanie kolejnej niezdolności do pracy nie skutkuje rozpoczęciem naliczania nowego okresu zasiłkowego. Ponieważ ubezpieczony M. K., czego sam nie kwestionuje, był nieprzerwanie niezdolny do pracy przez 182 dni, tj. w okresie od 10 października 2016 r. do 9 kwietnia 2017 r. – wyczerpał maksymalny okres zasiłkowy określony w art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Tym samym nie przysługuje mu zasiłek z tytułu następującej bezpośrednio po tym okresie niezdolności do pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd stwierdził, że ubezpieczony nie ma prawa do zasiłku chorobowego po dniu 9 kwietnia 2017 r. i oddalił jego odwołanie w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)